

Trešdiena, 2014. gada 12. marta

P7_TA(2014)0236

ES stratēģija Arktikas reģionam

Eiropas Parlamenta 2014. gada 12. marta rezolūcija par ES stratēģiju Arktikas reģionam (2013/2595(RSP))

(2017/C 378/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējos ziņojumus un rezolūcijas par Arktiku, no kurām nesenākā pieņemta 2011. gada janvārī,
- ņemot vērā Komisijas un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2012. gada 26. jūnija kopīgo paziņojumu "Eiropas Savienības politikas izstrāde saistībā ar Arktikas reģionu: kopš 2008. gada panāktais progress un turpmākie pasākumi" (JOIN(2008)0019) un Komisijas 2008. gada 20. novembra paziņojumu "Eiropas Savienība un Arktikas reģions" COM(2008)0763),
- ņemot vērā sagatavošanās darbību "Stratēģiskais ietekmes uz vidi novērtējums par Arktikas reģiona attīstību",
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada atzinumu par ES politiku attiecībā uz Arktikas reģionu,
- ņemot vērā ANO Jūras tiesību konvenciju,
- ņemot vērā Arktikas Padomes programmu 2013.–2015. gadam Kanādas vadībā;
- ņemot vērā Arktikas Padomes 2013. gada 15. maija Kirunas deklarāciju,
- ņemot vērā ES un Grenlandes partnerību 2007.–2013. gadā un ES un Grenlandes Zivsaimniecības partnerības nolīgumu,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 5. februāra nostāju par projektu Padomes lēmumam par attiecībām starp Eiropas Savienību, no vienas puses, un Grenlandi un Dānijas Karalisti, no otras puses⁽¹⁾,
- ņemot vērā ES pētniecības un inovācijas programmu 2014.–2020. gadam "Apvārsnis 2020",
- ņemot vērā Barenca Eiroarktiskās sadarbības 20. gadskārtas deklarāciju, kas pieņemta 2013. gada 3. un 4. jūnijā Kirkenesā,
- ņemot vērā attiecīgi Somijas, Zviedrijas, Dānijas un Grenlandes, Norvēģijas, Krievijas, ASV, Kanādas un Apvienotās Karalistes valstu stratēģijas un politikas dokumentus par Arktikas jautājumiem,
- ņemot vērā paziņojumus, kas pieņemti Ziemeļu dimensijas parlamentārajos forumos 2009. gada septembrī Briselē, 2011. gada februārī Trumsē un 2013. gada novembrī Arhangeļskā,
- ņemot vērā atjaunotās Ziemeļu dimensijas 2013. gada 18. februāra trešās ministru sanāksmes Briselē kopīgo paziņojumu,
- ņemot vērā Barenca jūras Eiroarktiskās padomes prioritātes, kas noteiktas 2013.–2015. gadam Somijas vadībā;
- ņemot vērā attiecīgos konferenču paziņojumus, kas pieņemti 9. Arktikas reģiona parlamentāriešu konferencē 2010. gada 13.–15. septembrī Briselē un 10. Arktikas reģiona parlamentāriešu konferencē 2012. gada 5.–7. septembrī Akureirā, un Arktikas reģiona valstu parlamentāriešu pastāvīgās komitejas (SCPAR) paziņojumu 2013. gada 19. septembrī Murmanskā par ES novērotāja statusu Arktikas Padomē,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0075.

Trešdiena, 2014. gada 12. marta

- ņemot vērā Ziemeļu padomes 2012. gada ieteikumus,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 12. jūnija Direktīvu 2013/30/ES par to darbību drošumu, kas saistītas ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2012. gada 20. aprīļa rezolūciju “Mūsu dzīvības garantija, mūsu dabas kapitāls — ES bioloģiskās daudzveidības stratēģija līdz 2020. gadam” ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2014. gada 5. februāra rezolūciju par klimata un enerģētikas politikas satvaru 2030. gadam ⁽³⁾,
 - ņemot vērā EEZ Apvienotās parlamentārās komitejas 2013. gada 28. oktobra ziņojumu par Arktikas politiku,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2013. gada 3. oktobra spriedumu lietā C-583/11P un 2013. gada 25. aprīļa spriedumu lietā T-526/10 attiecībā uz lūgumu atcelt Komisijas 2010. gada 10. augusta Regulu (ES) Nr. 737/2010, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1007/2009 par tirdzniecību ar izstrādājumiem no roņiem ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) ekspertu grupas 2013. gada 25. novembra ziņojuma “Eiropas Kopienas — pasākumi, ar kuriem aizliedz izstrādājumu no roņiem importu un laišanu tirgū” 1.3.5. nodaļu (attiecībā uz 2013. gada 29. janvāra prejudiciālo nolēmumu) un ES 2014. gada 29. janvāra paziņojumu par apelācijas iesniegšanu PTO Apelācijas institūcijā,
 - ņemot vērā *Nordregio* ziņojumu 2009:2 (“Spēcīgi, īpaši un daudzsološi — ceļā uz vīziju par ziemeļu mazapdzīvotajiem apgabaliem 2020. gadā”),
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā ES ir ieinteresēta Arktikā, pamatojoties uz tiesībām un pienākumiem saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, saistībām attiecībā uz vides, klimata un citām politikas jomām un finansējumu un pētniecības darbībām, kā arī ekonomiskajām interesēm;
- B. tā kā Komisija un Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos 2012. gada jūnijā publicēja kopīgo paziņojumu “Eiropas Savienības politikas izstrāde saistībā ar Arktikas reģionu: kopš 2008. gada panāktais progress un turpmākie pasākumi”;
- C. tā kā Padome vēl nav publicējusi savus secinājumus par Komisijas/EĀDD kopīgo paziņojumu 2012. gada vasarā;
- D. tā kā Eiropas Parlaments aktīvi piedalās SCPAR darbā, izmantojot Delegāciju attiecībām ar Šveici, Islandi un Norvēģiju un Arktikas parlamentāriešu konferenci;
- E. tā kā Dānija, Somija un Zviedrija ir Arktikas reģiona valstis; tā kā ES vienīgie pirmiedzīvotāji — sāmi — dzīvo Somijas un Zviedrijas, kā arī Norvēģijas un Krievijas Arktikas reģionos;
- F. tā kā Francija, Vācija, Apvienotā Karaliste, Nīderlande, Polija, Spānija un Itālija ir novērotāji Arktikas Padomē, un tas liecina par būtisku līdzdalību Arktikā un lielu interesi par turpmāku dialogu un sadarbību ar Arktikas Padomi;
- G. tā kā Islande un Norvēģija, kas ir iesaistītas un uzticamas partnervalstis, ar ES ir saistītas EEZ un Šengenas nolīguma ietvaros;

⁽¹⁾ OV L 178, 28.6.2013., 66. lpp.

⁽²⁾ OV C 258 E, 7.9.2013., 99. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0094.

⁽⁴⁾ OV L 216, 17.8.2010., 1. lpp.

Trešdiena, 2014. gada 12. marta

- H. tā kā Arktika ir apdzīvots reģions ar suverēnām valstīm; tā kā Eiropas Arktikas reģionā ir industrializētas mūsdienu sabiedrības, lauku teritorijas un pirmiedzīvotāju kopienas; tā kā šo reģionu aktīva iesaistīšanās ES Arktikas politikas izstrādē ir būtiska, lai nodrošinātu leģitimitāti, savstarpējo sapratni un vietējo atbalstu ES darbībai Arktikā;
- I. tā kā ES ir ilgstoši iesaistījusies Arktikā, sadarbojoties Ziemeļu dimensijas politikā ar Krieviju, Norvēģiju un Islandi, Barenca sadarbībā un jo īpaši Barenca Eiroarktikajā padomē, kā arī stratēģiskās partnerattiecībās ar Kanādu, ASV un Krieviju un aktīvi izmantojot *ad hoc* novērotāja statusu Arktikas Padomē pēdējos gados;
- J. tā kā Arktikas Padome 2013. gada 15. maijā Kirunā pieņēma lēmumu “apstiprinoši pieņemt” ES pieteikumu uz pastāvīgā novērotāja statusu; tā kā šis apstiprinājuma lēmums ietver nosacījumu par roņu izstrādājumu aizlieguma jautājuma starp ES un Kanādu atrisināšanu; tā kā ES un Kanāda ir šī jautājuma atrisināšanas procesā; tā kā ES jau strādā saskaņā ar iepriekšminēto pastāvīgā novērotāja statusu Arktikas Padomē;
- K. tā kā ES un dalībvalstis sniedz būtisku ieguldījumu Arktikas pētniecībā; tā kā ar ES programmām, tostarp jauno pamatprogrammu “Apvārsnis 2020”, tiek atbalstīti lieli pētniecības projekti šajā reģionā, nodrošinot ieguvumu arī iedzīvotājiem un ekonomikai Arktikas reģiona valstīs;
- L. tā kā līdz 2050. gadam drīkst izmantot tikai 20 % no pasaules fosilā kurināmā rezervēm, lai tādējādi panāktu, ka vidējās temperatūras pieaugums nepārsniedz 2 °C;
- M. tā kā tiek lēsts, ka aptuveni piektdaļa pasaulē neatklāto ogļūdeņražu resursu atrodas Arktikas reģionā, bet ir vajadzīgi plašāki pētījumi;
- N. tā kā aizvien lielāka interese par Arktikas reģionu, ko izrāda valstis ārpus Arktikas, piemēram, Ķīna, Japāna, Indija un citas Āzijas valstis, to piešķirtais finansējums polārpētniecībai un Dienvidkorejas, Ķīnas, Japānas un Singapūras novērotāju statusa Arktikas Padomē apstiprināšana liecina, ka Arktikas ģeopolitiskā nozīme pasaulē tiek vērtēta aizvien augstāk;
- O. tā kā līdztekus ekonomiskām investīcijām un attīstībai ir jāveic pētniecība un izstrāde, ietekmes novērtējumi un ekosistēmu aizsardzība, lai nodrošinātu Arktikas reģiona ilgtspējīgu attīstību;
- P. tā kā potenciālo ekonomisko iespēju un interešu saskaņošana ar sociālkulturāliem, ekoloģiskiem un vides aspektiem, izmantojot ilgtspējīgu attīstību, joprojām ir viena no galvenajām prioritātēm, kas atspoguļota arī Arktikas reģiona valstu Arktikas stratēģijās,
1. atzinīgi vērtē Komisijas un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2012. gada 26. jūnija kopīgo paziņojumu kā svarīgu elementu ES Arktikas politikas pastāvīgā izstrādē;
 2. atkārtu savu prasību izstrādāt vienotu ES Arktikas politiku, kā arī saskaņotu stratēģiju un konkrētu rīcības plānu par ES iesaistīšanos Arktikā, īpaši pievēršoties sociālekonomiskajiem un vides jautājumiem; uzskata, ka šī ir pilnvērtīga stratēģiskā izvēle, kas garantē ES iesaistīšanās leģitimitāti Arktikas reģionā un atbalstu lokāla mērogā;
 3. uzsver, ka arvien pieaugošā Arktikas reģiona dabas resursu izmantošana jāveic, respektējot vietējos iedzīvotājus un sniedzot labumu gan pirmiedzīvotājiem, gan citiem iedzīvotājiem, un uzņemoties pilnu ekoloģisko atbildību par trauslo Arktikas vidi;

Trešdiena, 2014. gada 12. marta

4. uzsver ekonomiskās iespējas un rūpniecības dažādību arktiskajos un subarktiskajos reģionos, piemēram, tūrismu, jūrniecības un kuģniecības nozari, atjaunojamos energoresursus, vides tehnoloģijas un tūrās tehnoloģijas, naftas un gāzes ieguvī, rūpniecību atklātā jūrā, mežsaimniecību un kokapstrādi, ieguves rūpniecību, transporta pakalpojumus un sakaru jomu, informācijas tehnoloģijas un e-risinājumus, zivsaimniecību un akvakultūru, lauksaimniecību un tādas tradicionālās nodarbes kā, piemēram, ziemelbriežu audzēšana; atzīst to ietekmi un nozīmi gan reģionā, gan Eiropā kopumā, uzsverot Eiropas dalībnieku iesaistīšanos uzņēmējdarbības, pētniecības un attīstības jomā;
5. norāda uz Arktikas Padomes Kirunas deklarāciju 2013. gada maijā un tās lēmumu par pastāvīgā novērotāja statusu Eiropas Savienībai, kā arī citām valsts struktūrām; mudina Komisiju sekot līdzi pagaidām neatrisinātajam roņu izstrādājumu aizlieguma jautājumam ar Kanādu un pienācīgi informēt Eiropas Parlamentu par šo procesu; pauž nožēlu par ES regulas par roņu izstrādājumu tirdzniecības aizliegumu ietekmi uz daļu šā reģiona iedzīvotāju un jo īpaši pirmiedzīvotāju kultūru un iztiku;
6. atgādina par ES un dalībvalstu statusu, aktīvi darbojoties citās ar Arktiku saistītās organizācijās, piemēram, Starptautiskajā Jūrniecības organizācijā (SJO) un Konvencijā par bioloģisko daudzveidību (CBD); uzsver nepieciešamību ES iestāžu darbību pievērst tām jomām, kuras ir saistītas ar ES un dalībvalstu politiskajām, vides vai ekonomiskajām interesēm; jo īpaši uzsver nepieciešamību paturēt prātā ES un Eiropas Arktikas valstu un reģionu intereses, kad tiek izmantotas, grozītas vai izstrādātas ES programmas vai politika, kas ietekmē vai var ietekmēt Arktiku, lai šie instrumenti kalpotu Arktikas reģionam kopumā;
7. uzskata Barenca Eiroarktisko padomi (BEAC) par būtisku centru sadarbībai starp Dāniju, Somiju, Norvēģiju, Krieviju, Zviedriju un Komisiju; norāda uz BEAC darbu veselības un sociālo jautājumu, izglītības un pētniecības, enerģētikas, kultūras un tūrisma jomā; norāda uz BEAC Pirmiedzīvotāju darba grupas (WGIP) padomdevēja lomu;
8. stingri iestājas par pētniecības brīvību Arktikā un mudina valstis, kas darbojas daudznozaru pētniecības jomā Arktikā un veido pētniecības infrastruktūru, vērienīgi sadarboties;
9. atgādina par ES ieguldījumiem pētniecībā un izstrādē un Eiropas uzņēmumu iesaistīšanos Arktikas reģionā;
10. uzsver, ka uzticami un augstas kapacitātes informācijas tīkli un digitālie pakalpojumi ir būtisks instruments, lai veicinātu ekonomisko darbību Arktikas reģionā un tā iedzīvotāju labklājību;
11. prasa Komisijai izvirzīt priekšlikumus par to, kā varētu veidot *Galileo* projektu vai tādus projektus kā globālā vides un drošības novērošana (GMES), kam varētu būt ietekme uz Arktiku, lai veicinātu drošāku un ātrāku kuģošanu Arktikas ūdeņos, līdz ar to ieguldot Ziemeļu–Austrumu jūrasceļa drošumā un pieejamībā, jo īpaši nolūkā labāk paredzēt ledus kustību, nodrošināt labāku Arktikas jūras gultnes kartografēšanu un labāk izprast galvenos ģeodinamiskos procesus šajā reģionā;
12. uzsver, ka ir vajadzīgas uzticamas monitoringa un novērošanas sistēmas, kas sekotu Arktikas mainīgajiem apstākļiem;
13. uzsver, ka ir nepieciešami kompetences centri, lai nodrošinātu drošumu, gatavību ārkārtas situācijām un glābšanas iekārtas; iesaka ES sniegt aktīvu ieguldījumu šādu kompetences centru attīstīšanā;
14. atzinīgi vērtē ekoloģiski un bioloģiski būtisku teritoriju konstatēšanu Arktikas reģionā atbilstoši Konvencijai par bioloģisko daudzveidību (CBD), kas ir nozīmīgs process Arktikas reģiona bioloģiskās daudzveidības efektīvā nodrošināšanā, un uzsver, cik svarīgi ir īstenot uz ekosistēmu pārvaldību balstītu (EBM) pieeju attiecībā uz piekrastes, jūras un sauszemes teritorijām Arktikas reģionā;

Trešdiena, 2014. gada 12. marta

15. atkārtoti norāda, ka nopietni vides apsvērumi attiecībā uz Arktikas ūdeņiem prasa īpašu uzmanību, lai nodrošinātu Arktikas vides aizsardzību saistībā ar jebkādam naftas un gāzes ieguves darbībām jūrā, ņemot vērā liela mēroga negadījumu risku un nepieciešamību efektīvi reaģēt, kā to paredz Direktīva 2013/30/ES; aicina ES un EEZ dalībvalstis, saskaņā ar Direktīvas 2013/30/ES 4. pantu novērtējot, kādas finansiālās spējas ir naftas un gāzes nozares operatoriem, kas veic darbības jūrā, novērtēt pieteikumu iesniedzēju finansiālo spēju uzņemties visu atbildību, kas var izrietēt no naftas un gāzes nozares darbībām jūrā Arktikas reģionā, tostarp atbildību par videi nodarītu kaitējumu, ciktāl uz to attiecas Direktīva par atbildību vides jomā (2004/35/EK);

16. aicina Komisiju, EĀDD un dalībvalstis atbalstīt un aktīvi veicināt visaugstākos standartus attiecībā uz vides drošumu Arktikas ūdeņos;

17. atzinīgi vērtē to, ka Arktikas Padomes locekļi īsteno meklēšanas un glābšanas nolīgumu un nolīgumu par rīcību naftas noplūdes gadījumos; tomēr pauž nožēlu par to, ka nolīgumā nav ietverti specifiski saistoši kopējie standarti;

18. uzsver nepieciešamību pēc saistoša instrumenta attiecībā uz piesārņojuma novēršanu;

19. uzsver, ka ES ir nepieciešams aktīvi iesaistīties visās attiecīgajās Arktikas Padomes darba grupās;

20. norāda uz Islandes valdības iniciatīvu izbeigt sarunas par pievienošanos ES; aicina Komisiju un EĀDD uzturēt labas attiecības un veidot ciešāku sadarbību ar Islandi tādās kopīgu interešu jomās kā, piemēram, jūras transporta attīstība, zvejniecība, ģeotermālā enerģija un vide, pilnībā izmantojot jau pastāvošos instrumentus, veicinot sadarbību starp ES un Islandes dalībniekiem un nodrošinot, lai Eiropas intereses neciestu šajā stratēģiski svarīgajā reģionā;

21. atzinīgi vērtē gatavošanos Arktikas Ekonomikas padomei, kas darbosies kā Arktikas Padomes padomdevēja, un uzsver, ka starp tiem, kas veic ieguldījumus un pētījumus Arktikas reģionā, ir diezgan liels Eiropas uzņēmumu un institūtu īpatsvars, kas liecina par efektīvu uzņēmumu līdzdalību ne tikai no trim ES dalībvalstīm, kurām ir teritorijas Arktikas reģionā, bet arī no citām valstīm ar novērotāju statusu, turklāt jāpatur prātā, ka daudzu uzņēmumu darbībai ir globāls raksturs;

22. uzsver vajadzību veikt ieguldījumus vides un sociālā ziņā atbildīgā veidā;

23. atzinīgi vērtē tādu augšupējo iniciatīvu izstrādi, kuras var nodrošināt Eiropas un citu reģionu uzņēmumu saskaņotu un ilgtermiņa iesaistīšanos, un aicina Komisiju nākt klajā ar ierosinājumiem par to, kā iesaistīt Eiropas uzņēmumus ilgtermiņā, ilgtermiņa un līdzsvarotā Arktikas sociālekonomiskajā attīstībā;

24. uzsver, ka ES ir jāņem vērā nepieciešamība izejvielu ieguvē nodrošināt, ka tā dod labumu arī vietējā mērogā, un panākt vietēju pieņemšanu; atzīst pašreizējās atšķirības starp attiecīgo kompetenci attiecībā uz izejvielu ieguvē, pārstrādi un prognozētajām nākotnes vajadzībām, reģionam turpinot attīstīties; iesaka, ka, piedaloties kopīgos projektos Eiropas līmenī, piemēram, izejvielu inovācijas partnerībā, Arktikas dalībnieki var apmainīties ar informāciju un kompetenci par dažādiem tematiem;

25. aicina Komisiju, ņemot vērā pētniecības, ekonomikas un pilsonisko darbību lielo skaitu, jo īpaši Eiropas arktiskajos reģionos, Barenca reģionā un citur, izstrādāt praksi ar mērķi labāk izmantot esošo ES finansējumu un nodrošināt pienācīgu līdzsvaru Arktikas reģiona aizsardzībā un attīstībā, novirzot ES finansējumu Arktikai;

26. uzsver, ka ārkārtīgi svarīga ir ES reģionālā un kohēzijas politika attiecībā uz starpreģionālo un pārrobežu sadarbību;

Trešdiena, 2014. gada 12. marta

27. turklāt aicina uzlabot sinerģijas starp esošām programmām, piemēram, *Interreg IV* programmu, Ziemeļu perifērijas programmu, *Kolartic*, Baltijas un zilās izaugsmes stratēģiju, kā arī sniegt ieguldījumu finansējumā, kas paredzēts Ziemeļu dimensijas partnerībām, piemēram, Ziemeļu dimensijas vides partnerībai un Ziemeļu dimensijas transporta un loģistikas partnerībai, vai citam Eiropas kaimiņattiecību instrumenta finansējumam, lai finansējumu būtu iespējams efektīvi virzīt, un skaidri definēt investīciju prioritātes iesaistei Arktikas reģionā; mudina Komisiju un EĀDD sadarboties, lai saskaņoti novirzītu finansējumu Arktikai un tādējādi maksimāli palielinātu efektīvu mijiedarbību starp ES iekšējām un ārējām programmām un projektiem, kas saistīti ar arktiskajiem un subarktiskajiem reģioniem;
28. uzsver, ka ES Arktikas stratēģijai ir nepieciešams atbilstošs budžeta atbalsts, lai to varētu īstenot;
29. uzskata, ka Ziemeļu dimensijas politika, kuras pamatā ir reģionāla sadarbība un pragmatiskas partnerības, ir veiksmīgs ES, Islandes, Norvēģijas un Krievijas stabilitātes, kopīgas atbildības un iesaistīšanās modelis;
30. šajā sakarā uzsver, cik nozīmīgas ir Arktikas prioritātes, piemēram, labi funkcionējoša infrastruktūra un loģistika, Arktikas reģiona attīstība, atbalsts investīcijām auksta klimata zināšanās un attiecīgās vides draudzīgās tehnoloģijās un atbalsts reģionu un lauku uzņēmējdarbībai un jo īpaši MVU; prasa ES ieguldīt lielākas pūles, lai šīs Arktikas prioritātes integrētu izaugsmes stratēģijā "Eiropa 2020" un programmās, piemēram, "Apvārsnī 2020" un Inovācijas Savienībā, kā arī citās Savienības pētniecības programmās;
31. vēlreiz apstiprina, ka atbalsta ES Arktikas informācijas centra izveidi, un mudina Komisiju to sākt; tā būtu tīklveida struktūra, kuras pastāvīgais birojs atrastos Rovaniemi, atbilstīgi sagatavošanas darbībai "Stratēģiskais ietekmes novērtējums par Arktikas reģiona attīstību", kam atbalstu 2012. gada kopīgajā paziņojumā pauda Komisija un Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un ko īstenoja Lapzemes Universitātes Arktikas centrs, sadarbojoties ar Eiropas izcilības centriem Arktikas reģionā, un tās mērķis būtu nodrošināt efektīvu piekļuvi informācijai par Arktikas reģionu, organizēt visu līmeņu dialogus un komunikāciju nolūkā izplatīt informāciju un zināšanas saistībā ar Arktikas reģiona ilgtspēju;
32. šajā sakarā gaida rezultātus 18 mēnešu sagatavošanas darbības projektam par Arktikas stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma izstrādi, kas tiks publicēti šā gada pavasarī; prasa ES pēc tam ātri izveidot ES Arktikas informācijas centru;
33. uzsver nepieciešamību uzturēt īpašu Arktikas jautājumiem paredzētu platformu, kas ļautu dažādām iesaistītajām pusēm Briselē atklātā veidā skatīt dažādus jautājumus, sekmētu saprašanos starp dažādiem attiecīgajiem dalībniekiem gan Arktikā, gan ES, nodrošinot saikni starp politikas veidošanu, zinātnei un uzņēmējdarbību;
34. iesaka nostiprināt regulāru informācijas apmaiņu un konsultācijas par Arktikas tematiem ar reģionālām, vietējām un pirmiedzīvotāju ieinteresētajām pusēm Eiropas Arktikā, lai veicinātu savstarpējo sapratni, jo īpaši ES Arktikas politikas veidošanas procesā; uzsver, ka šādās konsultācijās jāizmanto reģiona un tā iedzīvotāju pieredze un zināšanas un jāgarantē, ka ES turpmāka iesaistīšanās Arktikā būtībā ir leģitīma;
35. iesaka uzlabot koordināciju ES iestādēs starp Komisiju un EĀDD, jo īpaši ņemot vērā Arktikas jautājumu starpnozaru raksturu;
36. atzīst, ka ūdeņi ap Ziemeļpolu lielākoties ir starptautiskie ūdeņi;
37. vērš uzmanību uz to, ka energoapgādes drošība ir cieši saistīta ar klimata pārmaiņām; uzskata, ka energoapgādes drošība jāuzlabo, samazinot ES atkarību no fosilā kurināmā; uzsver, ka Arktikas pārveidošanās ir viena no tām klimata pārmaiņu izraisītajām sekām, kas visvairāk skars ES drošību; uzsver, ka šis risku pastiprinošais faktors ir jāņem vērā, izmantojot uzlabotu ES stratēģiju Arktikas reģionam un pilnveidotu ES politiku attiecībā uz Eiropas Savienībā ražotu enerģiju no atjaunojamiem energoresursiem un energoefektivitāti, kas būtiski samazinātu Savienības atkarību no ārējiem enerģijas avotiem, tādējādi uzlabojot situāciju drošības jomā;

Trešdiena, 2014. gada 12. marta

38. atbalsta piecu Arktikas piekrastes valstu iniciatīvu vienoties par pagaidu piesardzības pasākumiem, lai novērstu jebkādu turpmāku zveju Arktikas atklātajās jūrās, pirms tam nenosakot attiecīgus regulatīvos mehānismus, un atbalsta Arktikas aizsargājamo dabas teritoriju tīkla izveidi un jo īpaši starptautisko jūras ūdeņu aizsardzību Ziemeļpola reģionā ārpus piekrastes valstu ekonomikas zonām;
39. aicina dalībvalstis un EEZ valstis atbalstīt Konvencijā par bioloģisko daudzveidību paredzētās starptautiskās saistības aizsargāt 10 % katra piekrastes un jūras reģiona;
40. prasa ES darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu ilgtspējīgu līdzsvaru starp ekonomisko darbību un dzīvotspējīgu sociālekoloģisko un vides aizsardzību un attīstību, lai nodrošinātu labklājību Arktikā;
41. uzsver, ka uzturēt Arktikā attīstītas un ilgtspējīgas kopienas ar augstu dzīves kvalitāti ir ārkārtīgi svarīgi un ka ES var būt būtiska loma šajā jautājumā; prasa ES šajā sakarā pastiprināt darbu tādās jomās kā uz ekosistēmu balstīta pārvaldība, daudzpusēja sadarbība, uz zināšanām balstīta lēmumu pieņemšana un cieša sadarbība ar vietējiem iedzīvotājiem un pirmiedzīvotājiem;
42. atzīst Arktikas reģiona iedzīvotāju un valstu valdību vēlmi ar suverēnām tiesībām un pienākumiem turpināt ilgtspējīgu ekonomisko attīstību, vienlaikus aizsargājot pirmiedzīvotāju tradicionālos iztikas avotus un ļoti trauslās Arktikas ekosistēmas;
43. atzīst, ka būtiska nozīme ir reģionālā atbalsta vadlīnijām (RAG), kas ļauj Tālo Ziemeļu reģioniem ar īpašām iezīmēm un problēmām turpināt izmantot atbilstošus mehānismus, lai veicinātu inovāciju un ilgtspējīgu izaugsmi;
44. apstiprina savu nostāju attiecībā uz pirmiedzīvotāju tiesībām kopumā un sāmu — ES vienīgās pirmiedzīvotāju tautas — tiesībām jo īpaši;
45. atbalsta Komisijas rīkotās sanāksmes ar sešām Polārā loka pirmiedzīvotāju asociācijām, kas ir atzītas par pastāvīgām Arktikas Padomes dalībniecēm; aicina Komisiju izpētīt iespējas nodrošināt, ka to viedoklis tiek ņemts vērā ES debatēs, piešķirot līdzekļus šīm asociācijām;
46. atzīst, ka ES politika, kas stiprina augstākās izglītības un pētniecības iespējas šajā apgabalā, ir nozīmīga, lai stiprinātu inovatīvu vidi un tehnoloģiju nodošanas mehānismus; uzsver, ka, lai panāktu Arktikas reģionu ilgtspējīgu ekonomisko attīstību, ir svarīgi atbalstīt sadarbības tīklu izveidi starp augstākās izglītības iestādēm reģionā un ārpus tā un sniegt pētniecības finansējuma iespējas, jo īpaši jomās, kurās reģions ir guvis panākumus;
47. uzsver, cik ļoti svarīgi, lai jaunie pasaules tirdzniecības ceļi caur jūru Arktikā būtu droši, it īpaši ES un tās dalībvalstu ekonomikai, jo šīs valstis kontrolē 40 % no pasaules komerciālās kuģniecības;
48. atzinīgi vērtē Starptautiskās Jūrniecības organizācijas (IMO) veikto darbu obligāta polārās kuģniecības kodeksa izstrādes pabeigšanā; mudina sadarboties gan pētniecības, gan ieguldījumu jomā nolūkā izstrādāt stabilu un drošu Arktikas reģiona jūras ceļu infrastruktūru un uzsver, ka ES un dalībvalstīm vajadzētu aktīvi aizstāvēt kuģošanas brīvības un miermīlīgas šķērsošanas principus;
49. uzsver, ka Eiropas Jūras drošības aģentūras (EMSA) rīcībā jābūt nepieciešamajiem līdzekļiem, lai uzraudzītu un novērstu jūras kuģniecības, kā arī naftas un gāzes iekārtu izraisīto piesārņojumu Arktikas reģionā;
50. aicina reģiona valstis nodrošināt, ka visi pašreizējie un iespējamie nākotnes transporta ceļi ir atvērti starptautiskai kuģniecībai, un atturēties no jebkādu vienpusēju un patvaļīgu finansiālu vai administratīvu šķēršļu ieviešanas, kas varētu kavēt kuģošanu Arktikā un kas nav starptautiski pieņemti pasākumi, kuru mērķis ir palielināt drošību un vides aizsardzību;

Trešdiena, 2014. gada 12. marta

51. norāda, ka ir svarīgi attīstīt infrastruktūras savienojumus, savienojot Arktikas reģionu ar pārējo Eiropu;
52. aicina Komisiju un dalībvalstis pievērst uzmanību tādiem transporta koridoriem kā ceļi, dzelzceļi un jūras ceļi, lai uzturētu un veicinātu pārrobežu savienojumus Eiropas Arktikas reģionā un transportētu preces no šā reģiona uz Eiropas tirgu; uzskata, ka, tā kā ES joprojām attīsta savu transporta infrastruktūru (Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments, TEN-T), ir jāuzlabo savienojumi ar Eiropas Arktikas reģionu un pašā reģionā;
53. atgādina par Arktikas tautu tiesībām pašām noteikt savu iztiku un atzīst šo tautu vēlmi nodrošināt ilgtspējīgu attīstību reģionā; aicina Komisiju ziņot par to, kuras ES programmas varētu izmantot, lai atbalstītu šādu ilgtermiņa un līdzsvarotu ilgtspējīgu attīstību, un sagatavot pasākumus konkrētākiem ieguldījumiem šīs vēlmes īstenošanai;
54. norāda uz nesen notikušajām izpētes darbībām Arktikas reģiona Eiropas daļā un Barenca jūrā un uzsver Norvēģijas un Krievijas divpusējo sadarbību, kuras mērķis ir piemērot augstākos pieejamos tehniskos standartus vides aizsardzībai, pētot naftas un gāzes ieguves iespējas Barenca jūrā; jo īpaši norāda uz jaunu, īpaši Arktikas videi paredzētu tehnoloģiju, piemēram, zem jūras gultnes ievietojamu tehnoloģiju, pastāvīgās izstrādes nozīmi;
55. atgādina par ES kā Arktikas dabasgāzes galvenā patērētāja nostāju un uzsver, ka dabasgāze no droša un stabila piegādes avota, kas iegūta, ievērojot augstākos iespējamus standartus, būs svarīga pārejā uz nākotnes mazoglekļa ekonomiku; atbalsta pakāpenisku un piesardzīgu pieeju energoresursu ieguvei Arktikā, atzīstot, ka Arktikas reģioni ir ārkārtīgi dažādi;
56. uzsver ES ciešās attiecības ar Grenlandi un šīs teritorijas ģeostratēģisko nozīmi; ņem vērā Grenlandes valdības prioritātes, uzsvāru no jauna liekot uz ekonomikas attīstību un izejmateriālu izmantošanu; aicina Komisiju un EĀDD izpētīt iespējas, kā ES un ES dalībnieki zinātnes, tehnoloģiju un uzņēmējdarbības jomā var veicināt un atbalstīt Grenlandes ilgtspējīgu attīstību, ņemot vērā gan problēmas vides jomā, gan nepieciešamību attīstīt ekonomiku; šajā sakarā pauž bažas par to, ka nodoma vēstulei, ko Grenlandē parakstīja Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, ir bijušas ļoti ierobežotas sekmes;
57. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos un dalībvalstu un Arktikas reģiona valstu valdībām un parlamentiem.
-